

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 18.03.1998
KOM(1998) 171 slutlig

98/0098(CNS)

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

**om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen
av marknaden för oljor och fetter**

Förslag till

RÅDETS FÖRORDNING (EG)

**om ändring av förordning (EEG) nr 2261/84 om allmänna bestämmelser om
beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för
producenter av olivolja**

(framlagda av Kommissionen)

MOTIVERING

I. Reformeringen av olivoljesektorn

Sedan flera år tillbaka har ett flertal bristfälligheter visat kommissionen och rådet på behovet av en reform av organisationen av marknaden för olivolja. Europaparlamentet och revisionsrätten har vid ett flertal tillfällen begärt åtgärder mot bedrägerier och felaktigheter inom denna sektor.

Många ändringar, ibland omfattande, har genomförts. Kontrollmedlen har förstärkts, men problemen kvarstår.

1. **Möjliga alternativ** lades fram för rådet och Europaparlamentet i februari 1997 i ett kommissionsmeddelande om oliv- och olivoljesektorn, den nuvarande organisationen av marknaden, behovet av en reform och en redovisning av alternativ.¹ I detta meddelande beskrivs de ekonomiska, kulturella, regionala, sociala och miljömässiga aspekterna av denna sektor. I meddelandet dras slutsatsen att en reform av den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden enligt två möjliga alternativ är nödvändig.

Det första alternativet är en förbättring av det nuvarande systemet som i huvudsak skulle kunna innefatta:

- Avskaffande av stödet till småproducenterna och ett mer allmänt utnyttjande av stöd baserat på den verkliga produktionen.
- En eventuell fördelning på nationell nivå av de högsta garanterade kvantiteterna.
- Avskaffande av konsumtionsstödet.
- En ändring av möjligheterna till interventionsköp.

---

¹ KOM(97) 57 slutlig.

Det andra alternativet, som är innebär en mer genomgripande förändring, skulle i huvudsak baseras på:

- Ett stöd per olivträd, beräknat på grundval av tidigare avkastning, och som beviljas producenterna istället för det gällande systemet med produktionsstöd.
- Inrättande av ett system för kvalitetskontroll och avskaffande av konsumtionsstödet.
- Ett system med privat lagring istället för statlig intervention.

Meddelandet med de alternativ som redovisas av kommissionen har debatterats livligt i Europaparlamentet och rådet, men också i Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén samt i de många branschorganisationerna. Detta omfattande och innehållsrika utbyte av åsikter har gjort det möjligt att ytterligare fördjupa analysen av såväl de aktuella problemen som av målen och begränsningarna för en reform.

2. Alla deltagare i debatten är eniga om behovet av en reform av den nuvarande gemensamma organisationen av marknaden, som inrättades 1966. Systemet har blivit mer och mer komplicerat. Antalet stöd har ökat och deras totala effekt och kontrollmöjligheterna för dem har blivit otillräckliga och omöjliga att godta. De två stödsystemen för producenterna ger möjligheter till bedrägerier och kritiseras av praktiskt taget alla. Värdet av konsumtionsstödet, som har minskats kraftigt för att undvika de oegentligheter som det tidigare uppmuntrade till, är mycket tveksamt.

Dessutom är man överens om olivodlingens sociala, regionala och miljömässiga betydelse, om vikten av att upprätthålla en god kvalitet på olivoljan samt att genomföra reklaminsatser till förmån för den.

Enigheten om behovet av en reform som ger ett enklare och mer lättkontrollerat system för beviljande av stöd till producenterna omfattar dock inte formen för detta stöd.

Förespråkarna för det första alternativet, särskilt Europaparlamentet samt vissa producerande medlemsstater, framhåller fördelarna med ett stöd som är proportionellt

till den produktion som verkligen uppnås. Denna typ av stöd innebär att producenterna ersätts i förhållande till sina resultat. Det grundar sig på den långa erfarenheten av det nuvarande stödsystemet, och justeras gradvis för att uppmuntra produktionen utan att konkurrensen snedvrids. Nackdelen med detta alternativ är dock att stödansökningarna blir svåra att verifiera. I detta avseende förordar förespråkarna för produktionsstöd en kraftig skärpning av kontrollsystemet för hela den verkliga produktionen när oljan övergår till fri konsumtion. Detta system skulle till och med kunna omfatta obligatoriska steg i tillverkningsprocessen och försäljningen eller inrättandet av en serie licenser som binder olivproducenterna till de kontrollerade oljorna.

Förespråkarna för stöd per träd framhåller å sin sida den stabiliserande inverkan på olivproducenternas inkomster, som traditionellt påverkas av växlande väderlek och biologiska störningar av produktionsnivån. Ur miljösynpunkt förefaller detta alternativ fördelaktigt eftersom det inte uppmuntrar till intensifiering. Ett fast stöd skulle tillåta en bättre hantering av utvecklingen av medelproduktionen som med nuvarande stödsystem tenderar att öka snabbare än efterfrågan. Slutligen innebär detta alternativ en avsevärd förenkling och en kraftig förbättring av stödsystemets tillförlitlighet. Ett fast stöd per träd innebär dock att ingen hänsyn tas till den stora erfarenheten av olika regionala villkor, trots att det redan tillämpas för småproducenterna. Vissa anser att detta alternativ kan leda till att skördarna inte genomförs och följaktligen till färre arbetstillfällen. Förespråkarna för alternativet anser det finns skäl att göra en regional anpassning av stödvillkoren och att koppla dem till vissa krav vad gäller skörden, samt att vidta åtgärder för att förhindra att miljön utarmas och försämras.

Analyserna angående marknaden för olivolja behandlar interventionsmekanismer, lagring och handel med tredje land. Europaparlamentet uttalar sig för att det nuvarande systemet skall vidmakthållas och att villkoren för systemen för aktiv förädling ses över.

Andra, ibland mer specifika, aspekter har tagits upp under debattens gång, särskilt storleken på och den nationella fördelningen av den maximala garanterade kvantiteten

samt stödet för bordsoliver. Riktlinjerna för dessa frågor är i allmänhet beroende av de grundläggande beslut som bör tas i fråga om stöd till producenter.

3. **Kommissionen granskar och analyserar noga** de kommentarer och åsikter som framkommit i debatten samt de resolutioner som har antagits av Europaparlamentet. Den nya syn på frågan som detta arbete har lett till har gjort det möjligt för kommissionen att utforma de mål som skall eftersträvas. Det har också blivit uppenbart att det är nödvändigt att utöka de uppgifter som ligger bakom de riktlinjer som skall följas.

Enligt kommissionen kan reformen av sektorn för olivolja sammanfattas i fyra huvudsakliga målsättningar:

- Upprätthållande och förbättring av de berörda produkternas kvalitet.
- Stabilisering av olivodlarnas inkomster.
- Dynamisk jämvikt på olivoljemarknaden.
- Organisation och kontroll av sektorn.

Kvaliteten är en nyckelfaktor för att säkra och öka konsumtionen av olivolja inom Europeiska unionen och i tredje länder. Kvaliteten är avgörande för produktionen, inkomsterna och marknaden. Begreppet kvalitet innefattar flera aspekter som berör olivproduktionen, oljeframställningen och försäljningen. Det är därför nödvändigt att fullfölja och förstärka redan pågående åtgärder, men också att lägga upp en integrerad strategi, mer samordnad och sammanhängande, för kvalitet i vid bemärkelse.

- Olivodlarna är för sina **inkomster** huvudsakligen beroende av den årliga olivproduktionen och av det stödsystem för vilket kommissionen har lagt fram de två alternativ som är under diskussion. Inkomsterna är också beroende av jämvikten på marknaden, som kan störas kraftigt av en produktionsökning som innebär att alla tänkbara avsättningsmöjligheter överskrids. För att kunna avgöra om produktionsstödet skall upprätthållas eller om man skall anta ett fast

producentstöd, krävs mer kompletta och tillförlitliga uppgifter om de berörda kvantiteterna och om producenternas inkomster.

Marknadsbalansen för olivolja är att betrakta som dynamisk, särskilt om den kvalitetspolitik som bedrivs och främjandet av kvaliteten leder till en ökad konsumtion med priser som motsvarar denna kvalitet. Med tanke på de befintliga begränsningarna när det gäller export med bidrag torde marknadspriset på olivolja helt återfå sin reglerande funktion för jämvikten mellan utbud och efterfrågan. Konsumtionsstödet, som är föga effektivt och som rentav ökar bedrägerierna, bör avskaffas helt. Också interventionssystemet bör ses över. Med hjälp av mekanismer som grundar sig på lagringen skulle det kunna göras mer flexibelt och anpassas bättre till marknaden med hjälp av lagerhållning. Vad gäller importen bör de satsningar Europeiska unionen har åtagit sig att genomföra för att styra sin produktion återspeglas i avtalen med berörda tredje länder med avseende på harmoniseringen av villkoren för aktiv förädling.

Organisationen och kontrollen inom olivoljesektorn bör omarbetas väsentligt som en följd av de övriga förändringar reformen innebär. Funktionerna och rollen för de olika befintliga organen bör definieras på nytt i enlighet med de nya behoven i samband med förvaltningen av stöden till producenterna och särskilt i samband med den nya integrerade kvalitetsstrategin. För denna bör ett stort antal åtgärder utarbetas, samordnas och genomföras för att förbättra, kontrollera, attestera och sprida kännedom om kvaliteten. Förutom att de samordnar utbudet har branschorganisationerna med säkerhet en funktion att fylla i detta avseende.

4. För att den reform som i grova drag presenteras ovan skall kunna detaljplaneras och genomföras måste beräkningen av den faktiska produktionen förbättras. Det saknas också ett oundgängligt element: tillförlitliga uppgifter om det antal träd eller antal hektar som kan tänkas berättiga producenterna till ett fast stöd. Detta är en av följderna av det nuvarande systemet med produktionsstöd, som innebär att den tillgängliga statistiken är mycket osäker. Kommissionen begärde våren 1997 en noggrann beräkning med hjälp av flygfotografier av antalet olivträd per medlemsstat. De studier, sammanställningar och kontroller som måste göras innebär

dock att en analys av den begärda informationen inte kommer att kunna erhållas förrän om flera månader. Dessa undersökningar måste fullföljas och kompletteras, särskilt när det gäller arealer och skördar.

Kommissionen gör därför den uppskattningen att reformen av olivoljesektorn inte kommer att kunna bli föremål för något förslag till rådsförordning förrän under 2000, med planerad tillämpning under regleringsåret 2001/2002.

Möjligheten av ett fast stöd till producenten som kungörs flera år innan det skall tillämpas, skulle kunna medföra en våldsam nyplantering av olivträd, vilket allvarligt skulle äventyra den framtida jämvikten på en marknad där det redan finns ett överskott. Ett produktionsstöd kopplat till en högsta garanterad kvantitet, möjligheten av en nationell fördelning av denna kvantitet eller en granskning av fördelningen leder till samma risk. Inom ramen för en begränsad budget skulle varje produktionsområde kunna hoppas att på så sätt öka den andel av stödet det beviljas. Tidigare har risken för en sådan utveckling undanröjts genom att nyplanteringar inte har berättigat till stöd. Denna åtgärd, som tillämpades från och med 1977 inför Greklands anslutning, övergavs 1985 när budgetstabiliseringarna infördes. Sedan flera år gäller att nya olivträd planteras i allt snabbare takt, trots att det finns en högsta garanterad kvantitet, utan hänsyn till den framtida jämvikten på marknaden. Kommissionen anser att detta förhållande inte är godtagbart och att åtgärder bör vidtas redan för regleringsåren 1998–1999 och 2000–2001, i väntan på en mer genomgripande förändring av den gemensamma organisationen av marknaden.

II. Regleringsåren 1998/1999 och 2000/2001

Under de tre regleringsåren 1998/1999 - 2000/2001 kan det nuvarande läget inte förbli oförändrat eftersom det innebär risker för allvarliga svårigheter både för aktörerna, främst producenterna, och för gemenskapens budget. Kommissionen föreslår därför att det nuvarande systemet ändras från och med den 1 november 1998 för att undanröja eller minska dessa risker. Ändringarna gäller följande:

1. Begränsning av stödet för olja producerad från odlingar som fanns den 1 maj 1998.
2. Uppgifterna om produktionskomponenterna.
3. Fastställandet av kategorier för jungfruolja.
4. Interventionssystemet.
5. Konsumtionsstödet.
6. Stödet till småproducenterna.
7. Den nationella fördelningen av de högsta garanterade kvantiteterna.

Ändringarna skulle inte tillämpas förrän under regleringsåren 1998-1999, 1999-2000 och 2000-2001, dvs. till och med den 31 oktober 2001. För att säkerställa tidsfristens trovärdighet föreslår kommissionen att de bestämmelser om stöd och om reglering av marknaden som föreskrivs i rådets förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter² upphör att gälla den 1 november 2001.

1. För att begränsa ökningen av antalet olivoljeodlingar föreslår kommissionen att man beslutar att från och med nu inte bevilja producenterna något stöd efter den 31 oktober 2001 för nya arealer med olivträd eller, i förekommande fall, nya olivträd,

---

² EGT 172, 30.9.1966, s.3025. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 11).

planterade efter den 1 maj 1998³. Undantag kan komma att beviljas för odlingar eller moderniseringar som görs inom ramen för program som godkänts av kommissionen.

Kontrollen av åtgärden skulle ske genom skördedeklarationer som producenterna skall införa i det nuvarande systemet för att få bidrag. I dessa deklarerationer skall arealen och antalet olivträd som används för produktion av olivolja anges. I det system som inrättas genom reformen från och med den 1 november 2001 kommer endast olivträd som fanns den 1 maj 1998 och har deklarerats under de efterföljande månaderna berättiga producenten till stöd.

2. Uppgifterna om produktionskomponenterna, det vill säga ifrågavarande arealer, antal träd och skördar, innebär två olika krav.

För det första är det nödvändigt att erhålla tillförlitliga uppskattningar på nationell nivå för att besluta om olika valmöjligheter och fastställa olika delar av den reform som planeras till den 1 november 2001. För detta ändamål kommer kommissionen att komplettera uppgifterna från analysen av de flygfoton som tagits av områden med olivodling. Dessutom kommer kommissionen att genomföra en harmoniserad studie av de nationella genomsnittliga skördarna under regleringsåren 1998/99 - 2000/01.

För det andra bör uppgifter om dessa produktionskomponenter finnas tillgängliga på en nivå som ligger nära de jordbruksföretag som tar emot stöd. Detta krävs för kontrollen av om produktionsstödet stämmer eller för avgörandet om ett stöd bör beviljas per träd eller per hektar. Beräkningsmetoderna för skördar i små regioner bör underkastas en kritisk analys av gjorda erfarenheter samt en harmonisering.

Närmare upplysningar om varje olivodling bör finnas tillgängliga i olivodlingsregistret. Erfarenheten har visat alla de problem som uppstår i samband med upprättandet och uppdateringen av ett register som omfattar alla befintliga olivodlingar, och som inte får uppvisa en skillnad mellan registrerade uppgifter och de

---

³ Datomet den 1 maj 1998 är första dagen i månaden efter offentliggörandet i Europeiska gemenskapernas officiella tidning av ett kommissionsbeslut som innebär att aktörerna informeras om detta förslag om åtgärder.

uppgifter som deklarerar årligen av odlaren. Registret bör ges en liknande inriktning som det geografiska informationssystem (GIS) som används inom andra jordbrukssektorer. Inom ramen för det geografiska informationssystemet är den registrerade informationen praktiskt taget densamma som i registret, men avser bara de olivodlingar för vilka en stödansökan har lämnats in. Olivodlarens deklARATIONER är tillåtna inom en tolerans som fastställts på förhand med ledning av flygfotografierna.

Denna riktlinje bör göra det möjligt att utarbeta ett geografiskt informationssystem i varje olivproducerande medlemsstat före den 1 november 2001 om man stöder sig på ett gemensamt system med kontroller och påföljder avseende stödet. Detta skulle kunna finansieras med produktionsstöd som inte betalas ut med stöd av rådets förordning (EEG) nr 2159/92⁴. Möjligheten att rikta in sig på det geografiska informationssystem som kommissionen föreslår skulle kunna göra det möjligt för odlarna att erhålla ett produktionsstöd som höjs med 2,4 % från regleringsåret 1998/99, och som betalas inom ramen för budgeten för år 2000.

3. Beteckningarna på och egenskaperna hos olika kategorier av olivolja och olja av olivrestprodukter fastställs genom bilagan till rådets förordning nr 136/66/EEG. För jungfruoljor anges i denna förordning de värden som skiljer de olika kategorierna åt vad gäller innehållet av fettsyror och den organoleptiska bedömningen.

Innehållet av fettsyror bestäms genom en objektiv fysikalisk-kemisk analys med en metod vars reproducerbarhet och repeterbarhet har kontrollerats noggrant. Den organoleptiska bedömningen görs däremot av en smakjury sammansatt av experter som på grundval av sin träning och erfarenhet utvärderar jungfruoljornas sensoriska kännetecken. De erhållna resultaten inbegriper med nödvändighet en viss subjektivitet och är föremål för många diskussioner.

Internationella olivoljerådet har nyligen upprättat och prövat en ny metod med en "smakpanel" som ger högre tillförlitlighet. Denna metod innebär att man koncentrerar sig på otvetydiga brister, utan att försöka bedöma alla smaknyanser. Metoden är inte

---

⁴ EGT L 217, 31.7.1992, s. 8.

helt objektiv, men risken för alltför stor subjektivitet minskar tack vare dess stringens och enkelhet.

Kommissionen föreslår att bilagan till förordning nr 136/66/EEG ändras så att hänvisning görs till denna nya sensoriska analysmetod när det är helt nödvändigt att kontrollera oljans organoleptiska kvalitet, främst för att skilja extra jungfruolja från andra oljor.

4. Statliga inköp till interventionspris under år med hög produktion ger upphov till lager som kan jämna ut priserna under år med dåliga skördar. Dessutom kan detta system garantera producenterna en minimiersättning för de producerade kvantiteterna. Tidigare har variationen i produktionsnivåer och de årliga prisökningar som föreskrivs genom Anslutningsakten för Spanien och Portugal inneburit att utgifterna för interventionsköp har kunnat begränsas. De interventionsköpta kvantiteterna olivolja har kunnat säljas till ett högre pris så länge oljans kvalitet inte har försämrats.

Genom att en stor del av konsumtionsstödet har övergått till produktionsstöd har produktionsstödet ökat med 66 % på tre år. För närvarande säkerställer alltså det stöd som producenterna beviljas en kännbar minimiersättning för producerade kvantiteter. Den garanti interventionspriset innebär blir följaktligen mindre viktig, men den utgör dock ett incitament att producera utan hänsyn till marknadsjämvikten och förhållandet mellan utbud och efterfrågan.

Förvaltningen av olivoljeproduktionen förfogar inte över lika verksamma instrument som de som finns inom till exempel spannmåls- eller mjölksektorn. Produktionen av olivolja varierar från ett år till ett annat och även vid en nationell fördelning är effekten av den högsta garanterade kvantiteten måttlig på kort och medellång sikt. Liksom i sektorerna för griskött och nötkött, bör marknadspriset i en sådan situation styras på ett mer flexibelt sätt än med ett system för offentliga interventionsköp.

Eftersom den export som berättigar till bidrag inom ramen för GATT-avtalen är begränsad till omkring 120 000 ton per regleringsår för 1998/1999 och 2000/2001 kräver en avsättning av gemenskapsproduktionen genom ökad konsumtion i tredje

länder att priserna inom Europeiska unionen är sådana att de tillåter osubventionerad export av en del av oljan.

Kommissionen föreslår därför att systemet med interventionsköp ersätts. Detta skulle tillåta att den ökning som drabbar produktionen och som sker oberoende av alla marknadskrafter bromsas och att konsumtionen i Europeiska unionen och tredje länder främjas genom tillgången till kvalitetsprodukter till rimliga priser. Utbudet av olivolja skulle kunna regleras lättare och mer flexibelt genom kontrakt för privat lagring. När priset minskar kraftigt till följd av ett överskott på marknaden skulle ett stöd beviljas de grupper av producenter som förbinder sig att lagra en viss kvantitet olivolja under en bestämd tidsperiod. Genom förlängningar av denna tidsperiod skulle oljan kunna fortsätta lagras om inte marknadssituationen har förbättrats.

5. Konsumtionsstödet för olivolja är avsett att främja användningen av produktionen i Europeiska unionen. Stödet beviljas företag som förädlar olivolja och är avsett att minska skillnaden mellan priset på olivolja och andra vegetabiliska oljor. Stödet har dock visat sig vara mycket svårt att kontrollera och har varit föremål för bedrägerier som stegvis har lett till att det sammanlagda stödet har minskat med mer än 80 %. Dessa minskningar på bekostnad av det stöd som beviljas producenter har inte gett en lika kraftig effekt som konsumtionsstödet skulle ha gett. Konsumtionen påverkas mycket mer av skördens storlek, som är den avgörande faktorn för priset, och av andra, ibland ganska subjektiva, faktorer. På den nuvarande låga nivå som bedrägerierna har gjort nödvändig har konsumtionsstödet praktiskt taget ingen effekt på priset. Många företag ansöker inte längre om detta stöd för att undvika förvaltningskostnaderna och de administrativa kontroller det medför.

För övrigt medför beviljandet av konsumtionsstöd ofta en kontroll av renheten och den kategori den olja som skall övergå till konsumtion tillhör enligt märkningen. Det rör sig här om det ansvar de nationella myndigheterna har vad gäller kontroller av information och av skyddet för konsumenterna i enlighet med rådets direktiv

79/112/EEG⁵. Detta ansvar och kontrollerna i fråga krävs dock inte på grund av konsumtionsstödet. De är i själva verket mindre nödvändiga i de företag som godtar de krav på insyn som är knutna till stödet än i andra företag.

Kommissionen föreslår att konsumtionsstödet, som nu praktiskt taget saknar effekt, avskaffas och att ansträngningarna inriktas på kontroll av produktionsstödet via gemenskapsbudgeten.

För att fortsatt främja konsumtionen av olivolja och av bordsoliver, bör man undersöka möjligheten och sättet att förbättra reklamen. Denna undersökning bör grunda sig på resultaten från den utvärdering som håller på att utföras.

6. Stödet till småproducenter gäller de producenter vars medelproduktion inte överstiger 500 kg. Att denna kvantitet inte överskrids fastställs på grundval av antalet träd på jordbruksföretaget och av medelavkastningen för fyra år för produktionsområdet. Stödmottagarna bestraffas inte om de överskrider den högsta garanterade kvantiteten och får ett totalt belopp per ton som är högre än det som beviljas de större producenterna. Dessa erhåller stöd på grundval av sin effektiva produktion av olivolja. Stödet till småproducenterna inrättades på grundval av fasta delar för att säkerställa en bättre organisation av kontrollerna av de större producenterna, som trots sitt begränsade antal producerar ungefär 75 % av olivoljan på marknaden. Trots de vidtagna åtgärderna har kontrollen av småproducenterna visat sig vara ineffektiv. Deras produktion överförs ofta till de större producenterna, som sedan räknar in den i sin egen stödberättigande produktion.

Det dubbla stödsystemet för mindre och större producenter har medfört bedrägerier som förmodligen är mer omfattande än de som tidigare genomfördes på grund av otillräckliga kontroller av ett stort antal producenter. Kommissionen föreslår därför att stödet till småproducenterna avskaffas och att den högsta garanterade kvantiteten höjs.

---

⁵ EGT L 33, 8.2.1979, s.1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 97/4/EG (EGT L 43, 14.2.1997, s. 21)

Kontrollerna av den effektiva stödberättigande produktionen skall intensifieras och gälla det enhetliga stödsystemet. Dessa kontroller ersätter de kontroller som gäller överföring mellan mindre och större producenter och de som gäller konsumtionsstöd.

7. Den högsta garanterade kvantiteten har fastställts till 1 350 000 ton olivolja. Om den överskrids medför detta för närvarande en proportionell minskning av stödet till de olivodlare som producerar mer än 500 kg olivolja. Också interventionspriset sjunker, proportionerligt och upp till 3 % per regleringsår. Den högsta garanterade kvantiteten drabbar i samma utsträckning alla producenter inom Europeiska unionen, oavsett om de själva har haft en bra eller dålig skörd på sin egen nivå och om de har bidragit eller inte till en okontrollerad ökning av produktionen inom gemenskapen. Om produktionen varierar kraftigt mellan olika medlemsstater kommer alltså de som bär skulden till överskottet att kompenseras genom den mindre produktionen de andra medlemsstaterna har drabbats av. De producenter som är ansvariga för överskottet bestraffas mildare medan de övriga utöver de negativa effekterna av en dålig skörd drabbas av ett minskat stöd. Denna bestraffning skulle vara ännu svårare att tolerera inom ramen för ett enhetligt stödsystem utan åtskillnad mellan stora producenter och småproducenter.

Kommissionen föreslår att den högsta garanterade kvantiteten fördelas mellan medlemsstaterna för att säkerställa att producenterna tar bättre ansvar. Svårigheterna med att kontrollera olivoljans rörlighet innebär att det inte är möjligt att genomföra en fördelning på individuell nivå, inte ens på mindre produktionsområden än på nationell nivå. För att säkerställa en viss solidaritet mellan producenterna inom Europeiska unionen skulle de garanterade nationella kvantiteterna om de överskrids i förekommande fall kompenseras med de tillgängliga kvantiteterna i de andra medlemsstaterna. På så sätt bestraffas inte en medlemsstat vars produktion är lägre än den garanterade nationella kvantiteten, men bestraffningen för en annan medlemsstat som överskrider sin egen nationella garanterade kvantitet kan minskas i motsvarande grad utan att detta påverkar överskridandet av de sammanlagda högsta garanterade kvantiteterna.

För att fördela den högsta garanterade kvantiteten per medlemsstat, på samma sätt som inom andra sektorer, där detta redan har genomförts, borde kriteriet vara de nationella medelproduktionernas andel av gemenskapsproduktionen under en referensperiod. I princip bör medelproduktionen beräknas på flera år med hänsyn till olivskördens stora variation och cyklicitet. Läget i de olika medlemsstaterna har dock utvecklats väsentligt under de senaste åren och referensperioden bör vara begränsad för att förbli representativ.

Kommissionen föreslår att kvantiteten på 1 350 000 ton fördelas som en funktion av procentandelen för den nationella medelproduktionen för de fem regleringsåren från och med 1992/1993 till och med 1996/1997, med undantag, i varje medlemsstat, för de två år som uppvisar den högsta och den lägsta siffran. De produktioner som har använts grundar sig på ansökningarna från de större producenterna och den fasta avkastningen från småproducenterna. Dessa data ifrågasätts av olika parter, men mer tillförlitliga data finns inte att tillgå för närvarande. Om produktionen uttrycks som procentandelar undviker man också effekten av de överskattningar som gäller alla medlemsstater.

Kommissionen föreslår också en höjning av den högsta garanterade kvantiteten för att lägga den på ungefär samma nivå som genomsnittsproduktionen under referensperioden, ökad med den särskilda potentialen för olivodlingarna i Spanien och Portugal.

I första hand skulle i varje medlemsstat de genomsnittliga utgifterna i samband med stöd till små producenter under referensperioden omvandlas till en extra nationell kvantitet, som sammanlagt skulle uppgå till 121 700 ton. Sedan skulle de extra kvantiteterna fördelas med hänsyn till vissa särskilda omständigheter avseende olivodlingarna i Spanien och Portugal. De nya odlingarna i Spanien, som fortfarande är föga produktiva, borde på medellång sikt, enligt Spaniens egna beräkningar, kunna leda till en produktion på ca 50 000 ton. I Portugal lämnade många jordbrukare olivodlingen och produktionen sjönk med hälften efter 60-talet. Denna trend har dock nyligen vänt och antalet stödansökande jordbrukare har femdubblats under 90-talet. Till följd av detta är den genomsnittliga produktion för vilken stöd utgätt under de

senaste åren ca 10 000 ton lägre än vad som skulle varit fallet om de portugisiska olivodlarna hade varit med från början.

Den kvantitet som motsvarar utgifterna i samband med konsumtionsstödet under referensperioden, förutom de 60 000 ton som fördelats mellan Spanien och Portugal, har fördelats mellan de producerande medlemsstaterna enligt deras andel av den totala produktionen under perioden.

Den nya högsta garanterade kvantiteten skulle hamna på 1 562 400 ton. Utan att detta inverkar på de element som kommer att användas för reformen av sektorn från och med den 1 november 2001 föreslår kommissionen följande fördelning för de nationella garanterade kvantiteterna för regleringsåren 1998/1999 - 2000/2001:

– Spanien:	40,0160 %	motsvarar 625 210 ton
– Frankrike:	0,1962 %	motsvarar 3 065 ton
– Grekland:	24,9000 %	motsvarar 389 038 ton
– Italien:	32,0770 %	motsvarar 501 172 ton
– Portugal:	2,8107 %.	motsvarar 43 915 ton

III. Slutsatser och konsekvenser

De föreslagna åtgärderna är avsedda att vidtas inom ramen för det övergripande målet att uppnå en enhetlig tillämpning av den gemensamma jordbrukspolitiken. De berör endast gemenskapens ansvarsområden. I de flesta fall innebär de en ändring av en befintlig rådsförordning och kräver alltså en ny rådsförordning.

Vad gäller de små och medelstora företagen är de planerade förenklingarna vad gäller de olika kategorierna av olivolja en fördel. Avskaffandet av konsumtionsstödet är i princip ekonomiskt neutralt för dessa företag, eftersom detta stöd skulle påverkas av försäljningspriset på olja. Företagens egen förvaltning av stödet och de tillhörande administrativa komplikationerna skulle försvinna.

De åtgärder som kommissionen föreslår för regleringsåren 1998/99 - 2000/01 kommer att medföra en ökning med 2.4% av det stöd som faktiskt mottas av producenterna och en ökning med 15.7% av den högsta garanterade kvantiteten.

För att bättre kunna kontrollera produktionsutvecklingen skulle denna högsta kvantitet fördelas nationellt och produktion från odlingar som påbörjas från och med den 1 maj 1998 skulle inte längre berättiga till stöd. För att förbättra kontrollen över rätten till stöd skulle systemet för de små producenterna avskaffas och skördedeklarationer kommer att kontrolleras mot uppgifterna i ett geografiskt informationssystem för att i förekommande fall tillämpa en påföljd på stödet.

När det gäller marknaden skulle de olika klasserna av olivolja fastställas närmare och konsumtionsstödet avskaffas. Prisnivån skulle styras genom privata lagringskontrakt och inte genom offentliga interventionsköp.

För att förbereda reformen, som bör börja gälla den 1 november 2001, kommer kommissionen att på nationell nivå förbättra uppgifternas tillförlitlighet när det gäller de komponenter som ingår i produktionen av oliver, särskilt när det gäller bordsoliver. En kvalitetsstrategi kommer att utarbetas och möjliga ändringar kommer att företas när det gäller handeln med tredje land. När det gäller bordsoliver kommer

kommissionen att undersöka möjligheten att förbättra sektorns konkurrenskraft, på ett sådant sätt att en jämvikt säkerställs för hela olivsektorn.

Förslag till
rådets förordning (EG) nr....
av den

**om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen
av marknaden för oljor och fetter**

98/0098 (CNS)

EUROPEISKA GEMENSKAPENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

I februari 1997 överlämnade kommissionen ett meddelande till rådet och Europaparlamentet om oliv- och olivoljesektorn i vilket slutsatsen dras att en reform av den nuvarande organisationen av marknaden för oljor och fetter är nödvändig. Detta meddelande och de alternativ för reformen det behandlar har diskuterats inom gemenskapens institutioner. Enighet råder om behovet av en reform. För att det lämpligaste tillvägagångssättet skall kunna väljas krävs dock att tillförlitliga uppgifter finns att tillgå särskilt om antalet olivträd i gemenskapen, om olivodlingarnas yta och om skördarna. Med hänsyn till tidsåtgången för att samla in och analysera dessa data

---

1

2

3

har kommissionen åtagit sig att lägga fram ett reformförslag under år 2000 som skulle tillämpas från och med regleringsåret 2001/2002.

Erfarenheten har visat att vissa anpassningar av den nuvarande organisationen av marknaden måste genomföras snarast för att minska aktörernas svårigheter inom sektorn, för att förbättra kontrollerna på den nationella administrativa nivån och för att säkerställa ett bättre skydd för gemenskapens budget. Dessa nödvändiga anpassningar av den nuvarande organisationen av den gemensamma marknaden bör föreskrivas och de berörda priserna och beloppen bör fastställas för regleringsåren 1998/1999 - 2000/2001.

I artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG⁴ föreskrivs ett fast produktionsstöd till producenter vars medelproduktion inte överstiger 500 kg. Huvudsyftet med denna åtgärd var att minska administrationsavgifterna för kontroll av rättigheten till stöd. De förändringar systemet med produktionsstöd har undergått, främst ökningen av utgifterna för det stöd som utbetalas till småproducenter och den höjda stödnivån, har inneburit att systemet med dubbla stöd till producenterna har medfört bedrägerier. De bestämmelser som särskilt gäller för småproducenterna bör därför upphöra att gälla.

Stabiliseringsmekanismen för produktionsstödet grundar sig nu på en garanterad högsta kvantitet för hela gemenskapen. Denna högsta garanterade kvantitet bör höjas särskilt för att ta hänsyn till produktionsutvecklingen.

För att främja en rimlig produktionsnivå i alla medlemsstater bör den garanterade högsta kvantiteten fördelas mellan alla de producerande medlemsstaterna. Denna fördelning bör huvudsakligen grunda sig på produktionerna för en representativ tidsperiod, bortsett från åren med den lägsta och den högsta produktionen. Hänsyn bör tas till den särskilda fördelning av stöd som tidigare beviljats små producenter och potentiella olivodlingar i Spanien och Portugal.

---

⁴ EGT 172, 30.9.1966, s. 3025. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1581/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 11).

För att en viss solidaritet mellan producenterna inom Europeiska unionen skall kunna säkerställas även i fortsättningen bör gälla att de garanterade nationella kvantiteterna i de fall de överskrids får kompenseras med de tillgängliga kvantiteterna i andra medlemsstater, inom ramen för den högsta garanterade kvantiteten.

Olivodlarna är berättigade till produktionsstöd. Utan att det påverkar tillämpningen av de olika reduktioner och avdrag som föreskrivs i gemenskapslagstiftningen bör stödet betalas ut oavkortat till odlarna.

Konsumtionsstödet kan inte ökas utan risk för bedrägerier och har sannolikt mycket liten effekt på sin nuvarande nivå. Konsumtionsstödet har tidigare minskats kraftigt utan negativa konsekvenser för konsumtionen av olivolja i gemenskapen. Upphävandet av detta stöd skulle göra det möjligt att förstärka kontrollen av systemet för produktionsstöd, främst via de kontrollorgan som föreskrivs i rådets förordning (EEG) nr 2262/84⁵. Följaktligen bör rådets förordning (EEG) nr 3089/78 av den 19 december 1978 om allmänna bestämmelser för konsumtionsstöd för olivolja⁶ upphöra att gälla.

Det är lämpligt att upprätthålla, precisera och förstärka åtgärderna för att främja konsumtionen av olivolja i medlemsstaterna och tredje land. Syftet med dessa åtgärder är att upprätta en bättre jämvikt på marknaden och följaktligen bör åtföljande utgifter betraktas som ett stöd i enlighet med artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken⁷. Dessa åtgärder medför vissa tekniska anpassningar av rådets förordning (EEG) nr 1970/80⁸.

---

⁵ EGT L 208, 3.8.1984, s. 11. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2599/97 (EGT L 351, 23.12.1997, s. 17).

⁶ EGT L 369, 29.12.1978, s. 12. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1582/96 (EGT L 206, 16.8.1996, s. 13).

⁷ EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 (EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1).

⁸ EGT L 192, 26.7.1980, s. 5. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 1651/86 (EGT L 145, 30.5.1986, s. 10).

Denna förordning bör upphöra att gälla och bestämmelserna i den bör, med lämpliga ändringar, införas i förordning nr 136/66/EEG.

Systemet med allmänna interventionsköp utgör ett produktionsincitament som riskerar att störa marknadens jämvikten. För att uppnå målet att reglera utbudet av olivolja bör interventionsköpen upphöra och ersättas med ett system med kontrakt för privat lagring genom producentgrupper eller sammanslutningar av dessa i enlighet med rådets förordning (EG) 952/97⁹. Hänvisningarna till interventionspris bör följaktligen utgå eller ersättas.

I bilagan till förordning nr 136/66/EEG nämns i definitionen av de olika kategorierna jungfruolja en organoleptisk bedömning vars värde är beroende av en särskild metod. De sensoriska analysmetoderna har nyligen genomgått förbättringar, även om de fortfarande av naturliga skäl innebär risk för en viss subjektivitet. Definitionen i fråga bör ändras så att det om så är nödvändigt går att hänvisa till effektivare analysmetoder.

För att förbättra uppgifterna om och kontrollen över produktionen av olivolja på producentnivå, är det nödvändigt att under regleringsåren 1998/99 - 2000/01 koncentrera arbetet avseende olivoljenäringen. För att ta hänsyn till gjorda erfarenheter bör metodiken för olivoljenäringen ges samma inriktning som andra grödor när det gäller det integrerade förvaltningssystemet och kontrollen. Kommissionen måste därför utforma de åtgärder som skall vidtas samt de föreskrifter och kriterier som skall iakttas för upprättandet av ett geografiskt informationssystem. Undantag måste därför göras från förordningarna (EEG) nr 154/75¹⁰ och 2261/84¹¹

---

⁹ EGT L 142, 2.6.1997, s. 30.

¹⁰ EGT L 19, 24.1.1975, s.1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EEG) nr 3788/85 (EGT L 367, 31.12.1985, s. 1.)

¹¹ EGT L 208, 3.8.1984, s. 3. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) 636/95 (EGT L 67, 25.3.1995, s. 1.)

De alternativ som förutses för reformen kan komma att locka producenter att starta nya olivodlingar. Dessa nyplanterade olivodlingar innebär en allvarlig risk för den framtida jämvikten på en marknad där det redan finns ett överskott. För att undvika denna risk bör man i detta läge föreskriva att nyplanterade odlingar kommer att vara uteslutna från alla framtida stödsystem, utom om de utgör en del av ett program som godkänts av kommissionen. Med hänsyn till tiden mellan det att kommissionen lägger fram förslaget och dess godkännande måste också de nyplanteringar uteslutas som äger rum från och med månaden efter det att aktörerna har underrättats om kommissionens avsikter i detta avseende.

Behovet av en reform av olivoljesektorn beror på att det med tiden blir omöjligt att upprätthålla vissa åtgärder som föreskrivs i förordning nr 136/66/EEG. Trots de övergångsändringar som föreskrivs i den här förordningen bör åtgärderna i fråga upphöra att gälla från och med den 1 november 2001.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning nr 136/66/EEG ändras på följande sätt:

1. I artikel 2a.2 skall uttrycket "interventionspriset" ersättas med följande:

"produktionsriktpriset med avdrag för produktionsstödet samt ett belopp som tar hänsyn till svängningarna på marknaden och kostnaderna för transport av olivoljan från produktionsområdena till konsumtionsområdena".

2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

1. Ett produktionsriktpris skall införas för gemenskapen.

Priset skall fastställas för grossistledet för ordinär jungfruolja med en halt av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på 3,3 g/100 g.

2. För regleringsåren 1998/1999 till 2000/2001 skall produktionsriktpriset som avses i punkt 1 fastställas till 383,77 ecu/100 kg.
3. Om inte rådet på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet beslutar något annat skall regleringsåret för olivolja löpa från och med den 1 november till och med den 31 oktober följande år."

3. Artikel 5 skall ersättas med följande:

"Artikel 5

1. Ett produktionsstöd för olivolja skall införas. Stödet skall bidra till att ge producenterna en rimlig inkomst.

Stödet skall beviljas till odlare i förhållande till den kvantitet olivolja som de faktiskt producerat.

Utan att det påverkar tillämpningen av olika avdrag i gemenskapslagstiftningen skall stödet betalas ut oavkortat till odlarna.

2. För regleringsåren 1998/1999 till 2000/2001 skall produktionsstödet som avses i punkt 1 fastställas till ett fast belopp på 142,20 ecu/100 kg.
3. Stödet i punkt 1 skall beviljas för högst 1 562 400 ton olivolja per regleringsår. Denna garanterade maximikvantitet skall fördelas på följande sätt mellan medlemsstaterna (garanterad nationell kvantitet):

Spanien   625 210 ton

Frankrike   3 065 ton

Grekland   389 038 ton

Italien   501 172 ton

Portugal   43 915 ton

4. Om den faktiska produktionen i en viss medlemsstat under ett regleringsår understiger respektive stats garanterade nationella kvantitet skall mellanskillnaden delas upp på de andra medlemsstaterna, proportionellt mot de garanterade nationella kvantiteterna.

Stödbeloppet i punkt 2 skall beviljas i varje medlemsstat där den faktiska produktionen, för vilken rätten till stöd har tillerkänts, understiger eller är lika med den garanterade nationella kvantiteten, i förekommande fall ökad i enlighet med bestämmelserna i första stycket.

I de andra medlemsstaterna skall det fasta stödbelopp som beviljas vara lika med det belopp som avses i punkt 2 multiplicerat med en koefficient. Denna skall beräknas genom att den garanterade nationella kvantiteten för den berörda medlemsstaten, i förekommande fall ökad i enlighet med bestämmelserna i första stycket, divideras med den faktiska produktionen för vilken rätten till stöd har tillerkänts.

5. För att kunna styra kontrollerna av fastställandet av de kvantiteter olja som berättigar till stöd skall avkastningen av oliver och olja fastställas för varje regleringsår för enhetliga produktionsområden.
6. Erkända producentgrupper eller sammanslutningar av sådana får ta del i arbetet med att fastställa den faktiska produktionen enligt punkt 4 och avkastningen enligt punkt 5.
7. En procentsats av produktionsstödet som tilldelats alla producenter eller en del av producenterna skall avsättas för finansiering av regionala åtgärder för att förbättra kvaliteten på olivoljeproduktionen och miljöeffekterna av denna i de enskilda producerande medlemsstaterna.

För regleringsåren 1998/1999 till 2000/2001 skall den procentsats som avses i första stycket fastställas till 1,4 % av produktionsstödet som tilldelats olivoljeproducenterna.

8. Rådet skall på förslag av kommissionen och med kvalificerad majoritet anta allmänna tillämpningsföreskrifter för denna artikel.
  9. Avkastningen i punkt 5 skall fastställas och närmare tillämpningsföreskrifter för denna artikel antas i enlighet med förfarandet i artikel 38 och i förekommande fall i enlighet med förfarandet i artikel 13 i rådets förordning (EEG) nr 729/70."
4. Artiklarna 5a, 7 och 8 skall utgå.
  5. Artikel 11 skall ersättas med följande:

"Artikel 11

1. Gemenskapen kan direkt eller indirekt bedriva informationsverksamhet samt vidta andra åtgärder för att i medlemsstaterna eller i tredje land främja förbrukningen av olivolja som producerats i gemenskapen.

Sådana åtgärder som avses i punkt 1 kan omfatta

- a) spridning av befintlig kunskap, särskilt med avseende på olivoljans näringsvärde,
  - b) marknadsundersökningar i syfte att utvidga marknaden för olivolja,
  - c) reklam-, PR- och marknadsföringskampanjer för att främja konsumtionen av olivolja, särskilt med avseende på att framhålla dess näringsvärde, och av produkter som innehåller olivolja,
  - d) forskning, särskilt för att vetenskapligt undersöka olivoljans näringsmässiga aspekter,
  - e) studier för utvärdering av resultaten av marknadsföringskampanjerna.
2. Kommissionen skall underrätta rådet om det handlingsprogram den avser att genomföra under följande regleringsår. För att utarbeta programmet får kommissionen bland annat rådfråga organ som specialiserat sig på marknads- och reklamundersökningar samt forskningsinstitut.
  3. Kommissionen skall besluta om de i punkt 1 uppräknade åtgärderna efter samråd med Förvaltningskommittén för oljor och fetter i enlighet med förfarandet i artikel 39.
  4. De kostnader som uppstår genom åtgärderna som avses i punkt 1 får finansieras till 100 % av gemenskapen och betraktas som interventioner i den mening som avses i artikel 3 i förordning (EEG) nr 729/70.
  5. Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38."

6. Första stycket i artikel 11a skall ersättas med följande stycke:

"Medlemsstaterna skall i den omfattning det berör dem vidta nödvändiga åtgärder för att beivra överträdelse av det stödsystem som avses i artikel 5. Vid eventuella överträdelser som anmäls av de kontrollorgan som avses i förordning (EEG) nr 2262/84 skall de besluta om följderna inom tolv månader efter anmälan."

7. Artikel 12 skall utgå.

8. Artikel 12a skall ersättas med följande:

"Artikel 12a

Vid allvarliga störningar på marknaden i vissa regioner av gemenskapen får det i enlighet med förfarandet i artikel 38 beslutas att erkända producentgrupper eller sammanslutningar i den mening som avses i förordning (EEG) nr 952/97 får tillstånd att ingå lagringskontrakt för den olivolja som de saluför."

9. Artikel 20.2 skall utgå.

10. Artikel 20a.2 sista stycket och artikel 20a.4 skall utgå.

11. Artikel 20d.1 skall ersättas med följande:

"1. Produktionsstödet skall nedsättas med en viss procentsats som skall utbetalas till erkända producentorganisationer eller sammanslutningar enligt denna förordning. Det resulterande beloppet skall användas till finansiering av de avgifter som uppstår av den verksamhet som avses i artiklarna 5.6 och 20c.

För regleringsåren 1998/1999 till 2000/2001 skall procentsatsen av det produktionsstöd som avses i första stycket fastställas till 0,8 %."

12. Artikel 20d.3 skall utgå.

13. Punkt 1 i bilagan skall ersättas med följande:

" 1. Jungfruolja:

Olja som utvunnits av oliver uteslutande genom mekaniska eller andra fysiska processer under förhållanden, särskilt vad gäller värme, som inte medför någon försämring av oljan, och som inte har undergått någon annan behandling än tvättning, dekantering, centrifugering eller filtrering, men inte oljor som utvunnits med hjälp av lösningsmedel eller omförestring, eller blandningar med andra oljor.

Dessa oljor klassificeras och betecknas enligt följande:

a) *Extra jungfruolja:*

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 1 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori.

b) *Jungfruolja* (uttrycket "fin" får användas i produktions- och grossistledet):

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 2 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori.

c) *Ordinär jungfruolja:*

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på högst 3,3 g/100 g och med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori.

d) *Bomolja (lampolja):*

Jungfruolja med ett innehåll av fria fettsyror, uttryckt som oljesyra, på mer än 3,3 g/100 g och/eller med övriga egenskaper motsvarande de som fastställts för denna kategori."

Artikel 2

1. Genom undantag från förordning (EEG) nr 154/75 skall arbetet avseende olivoljenäringen inriktas mot att inrättas, uppdateras och användas under

regleringsåren 1998/1999 - 2000/2001 med hjälp av ett geografiskt informationssystem (GIS).

Det geografiska informationssystemet skall upprättas på grundval av uppgifter från olivoljenäringen. Kompletterande uppgifter skall inlämnas genom skördedeklarationer i samband med stödansökan. Uppgifterna i det geografiska informationssystemet skall lokaliseras genom databehandlade flygfotografier.

2. Medlemsstaterna skall kontrollera att uppgifterna i deklARATIONERNA stämmer med uppgifterna i det geografiska informationssystemet. Om uppgifterna inte stämmer skall medlemsstaterna verifiera uppgifterna och utföra kontroller på plats.

Kommissionen skall besluta om föreskrifter och kriterier avseende den jämförelse mellan uppgifter som avses i första stycket samt om tillåtna toleranser. Kommissionen skall också besluta om föreskrifter och om antalet verifieringar och kontroller på plats som skall utföras för vart och ett av regleringsåren 1998/99 - 2000/01.

3. Om det vid de verifieringar och kontroller som avses i punkt 2 visar sig att uppgifterna i skördedeklarationen inte stämmer, särskilt när det gäller antalet olivträd, skall medlemsstaten, för ett eller flera regleringsår beroende på hur allvarlig den konstaterade avvikelserna är, tillämpa:

- en minskning av den kvantitet olivolja för vilken stöd får utbetalas, eller
- för berörda olivträd, avskaffande av stöd,

enligt de föreskrifter och kriterier som skall fastställas av kommissionen.

4. De åtgärder som skall vidtas, liksom föreskrifter, kriterier och antal kontroller som skall beslutas om enligt denna artikel, skall fastställas av kommissionen för regleringsåren 1998/1999 - 2000/2001, enligt det förfarande som fastställs i artikel 38 i förordning 136/66/EEG.

5. De åtgärder som föreskrivs i denna artikel skall tillämpas med undantag från de som föreskrivs i förordning (EEG) nr 2261/84 när det gäller skördedeklarationen och dess samband med stödet.

Artikel 3

1. Kommissionen får i enlighet med förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG anta nödvändiga bestämmelser för att säkerställa en smidig övergång från den ordning som gäller för regleringsåret 1997/1998 till den nya ordningen till följd av de åtgärder som införs genom denna förordning.
2. Rådet skall på det förslag av kommissionen som skall överlämnas under år 2000 besluta om åtgärder för att från och med den 1 november 2001 ersätta den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter som inrättades genom förordning nr 136/66/EEG.

Artikel 4

De extra olivträd och arealer som planteras efter den 1 maj 1998 eller som inte har rapporterats i form av en skördedeklaration senast ett visst datum som ännu återstår att fastställa, får inte utgöra grundval för stöd till olivproducenter inom den gemensamma organisation av marknaden för oljor och fetter som kommer att gälla från och med den 1 november 2001.

Dock får man inom vissa begränsningar som ännu återstår att fastställa ta hänsyn till

- nya olivträd inom ramen för ett återställande av en gammal olivodling eller

- nyodlingar

på arealer som omfattas av ett program som godkänts av kommissionen.

Tillämpningsföreskrifter för denna artikel skall antas i enlighet med förfarandet i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG.

Artikel 5

Artiklarna 5, 11a, 12a, 13 och 20a i förordning nr 136/66/EEG skall upphöra att gälla från och med den 1 november 2001.

Förordning (EEG) nr 3089/78 och förordning (EEG) nr 1970/80 skall upphöra att gälla.

Artikel 6

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i

På rådets vägnar

FINANSIERINGSÖVERSIKT		Datum: 15.1.1998		
1. BERÖRD BUDGETPOST: B1 12 ANSLAG: 2 256 miljoner ecu				
2. ÅTGÄRDENS BETECKNING: Förslag till rådsförordning om ändring av förordning nr 136/66/EEG om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter				
RÄTTSLIG GRUND: Artikel 39 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen				
4. ÅTGÄRDENS SYFTE: Att införa ett övergångssystem för regleringsåren 1998/1999, 1999/2000 och 2000/2001 före ikraftträdandet av reformeringen av olivoljesektorn för att minska riskerna som det nuvarande systemet innebär för aktörer, producenter och gemenskapens budget.				
5. BUDGETKONSEKVENSER:		12 månaders-period	Pågående budgetår (98)	Följande budgetår (99)
5.0 UTGIFTERNA BELASTAR (bidrag/stöd):				
- Gemenskapens budget (exportbidrag/interventioner)		+ 1	0	- 90
- medlemsstaternas budget				
- andra				
5.1 INTÄKTER				
- Gemenskapens egna medel (avgifter/tull)				
- Nationella inkomstkällor				
		2000	2001	2002
5.0.1 BERÄKNADE UTGIFTER		+ 1	+ 1	+ 1
5.1.1 BERÄKNADE INTÄKTER				
5.2 BERÄKNINGSMETOD:				
Se bilagan				
6.0 Är finansiering möjlig genom de medel som anslagits under berört kapitel i den löpande budgeten?				ja/nej
6.1 Är finansiering möjlig genom överföring mellan kapitel i den löpande budgeten?				ja/nej
6.2 Är en tilläggsbudget nödvändig?				ja/nej
6.3 Skall medel anslås i kommande budgetar?				ja/nej
ANMÄRKNINGAR:				

Motivering

I förslaget till ändring av förordning nr 136/66/EEG avskaffas de särskilda bestämmelserna för små producenter om produktionsstöd, och den högsta garanterade kvantiteten fördelas mellan medlemsstaterna.

För att ändringen av förordning nr 136/66/EEG skall överensstämma med de rådsförordningar (EEG) i vilka regler på detta område fastställs bör man föreslå lämpliga ändringar av förordning (EEG) nr 2261/84.

Förslag

Rådets förordning (EG) nr

om ändring av förordning (EEG) nr 2261/84 om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 136/66 av den 22 september 1966 om den gemensamma organisationen av marknaden för oljor och fetter¹, senast ändrad genom förordning (EG) nr /98², särskilt artiklarna 5.8 i denna,

med beaktande av kommissionens förslag, och

med beaktande av följande:

Genom förordning (EG) nr /98 avskaffas i artikel 5 i förordning nr 136/66/EEG de bestämmelser om produktionsstöd som särskilt avser odlare som producerar mindre än 500 kg olivolja. Följaktligen bör man anpassa bestämmelserna i förordning (EEG) nr 2261/84³, senast ändrad genom förordning (EG) nr 636/95⁴, och stärka kontrollerna avseende produktionsstödet.

Genom förordning (EG) nr /98 införs i artikel 5 i förordning nr 136/66/EG en nationell fördelning av den högsta garanterade kvantiteten och vidare fastställs följderna av ett överskridande av en av dessa nationella garanterade kvantiteter för produktionsstödet för den berörda medlemsstaten. Det är nödvändigt att, med hänsyn till de erfarenheter som gjorts, närmare fastställa de aspekter som bör fastställas eller meddelas för att styra denna åtgärd.

---

¹ EGT nr L 172, 30.9.1966, s. 3025/66.

² EGT nr L

³ EGT nr L 208, 3.8.1984, s. 3.

⁴ EGT nr L 67, 25.3.1995, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2261/84 ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 skall punkterna 4 och 5 ersättas med följande:

“4. Stödet skall beviljas, enligt artikel 5.1 i förordning nr 136/66/EEG, för den kvantitet olja som verkligen framställts vid en godkänd fabrik.”

2. I artikel 8.1 skall andra strecksatsen ersättas med följande:

“- att de uppgifter som lämnats av varje odlare i fråga om de kvantiteter av oliver som pressats och de kvantiteter av olja som erhållits stämmer överens med de kvantiteter av oliver och olja som uppgivits i intyget om pressning.”

3. Artikel 12.1 skall ersättas med följande:

“1. Varje olivodlare kan få ett förskott på det yrkade stödbeloppet.”

4. I artikel 13 skall följande punkt e) läggas till:

“e) till de behöriga myndigheterna inlämnar, före de datum som skall fastställas, månatliga kopior av lagerbokföringen.”

5. För artikel 14 gäller följande:

– I punkt 3a skall den mening som föregår den första strecksatsen ersättas med följande:

“För utbetalning av stöd till olivodlare skall den producerande medlemsstaten kontrollera”.

– Punkt 4 skall utgå.

– Det andra stycket i punkt 5 skall ersättas med följande:

Dessa register skall användas som stöd i den kontrollverksamhet som skall förekomma enligt punkt 1 -3.”

6. I artikel 15.3 skall "med en genomsnittlig produktion av minst 500 kg olivolja per regleringsår och" utgå.
7. Artikel 17a skall ersättas med följande:

"Artikel 17a

1. Följande uppgifter skall fastställas av kommissionen enligt det förfarande som anges i artikel 38 i förordning nr 136/66/EEG före den 1 oktober för det löpande regleringsåret och för varje producerande medlemsstat:

- Beräknad produktion för vilken stöd kan komma att betalas ut.
- Enligt produktionsvillkoren för det ifrågavarande regleringsåret skall det belopp per enhet av produktionsstödet som får utbetalas i förskott anpassas så att varje risk för oörtlättig betalning till olivodlare undviks.

2. Senast åtta månader efter regleringsårets slut skall kommissionen i fråga om det året, för varje producerande medlemsstat och enligt det förfarande som anges i punkt 1 fastställa följande:

- Den faktiskt framställda kvantitet för vilken rätt till stöd har godkänts.
- Det belopp per enhet av produktionsstödet, som eventuellt har påverkats av den koefficient som föreskrivs i artikel 5.4 i förordning nr 136/66/EEG.

3. Medlemsstaterna skall senast den 5 september det löpande regleringsåret till kommissionen överlämna upplysningar om den beräknade produktionen av olivolja för detta regleringsår. Kommissionen får använda andra informationskällor och vid behov låta genomföra undersökningar eller granskningar angående framställningen av olivolja."

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 november 1998.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar

FINANSIERINGSÖVERSIKT

Datum: 15.1.1998

1. BERÖRD BUDGETPOST: B1 12 ANSLAG: 2 256 miljoner ecu

2. ÅTGÄRDENS BETECKNING: Förslag till rådsförordning om ändring av förordning (EEG) nr 2261/84/EEG om allmänna bestämmelser om beviljande av stöd för framställning av olivolja och stöd till organisationer för producenter av olivolja

RÄTTSLIG GRUND: Artikel 39 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen

4. ÅTGÄRDENS SYFTE: Att införa ett övergångssystem för regleringsåren 1998/1999 och 1999/2000 (före ikraftträdandet av reformeringen av olivoljesektorn) för att minska riskerna som det nuvarande systemet innebär för aktörer, producenter och gemenskapens budget.

5. BUDGETKONSEKVENSER:	12 månaders-period	Pågående budgetår (98)	Följande budgetår (99)	
5.0 UTGIFTERNA BELASTAR (bidrag/stöd): - Gemenskapens budget (exportbidrag/interventioner) - medlemsstaternas budget - andra				
5.1 INTÄKTER - Gemenskapens egna medel (avgifter/tull) - Nationella inkomstkällor				
	2000	2001	2002	2003
5.0.1 BERÄKNADE UTGIFTER				
5.1.1 BERÄKNADE INTÄKTER				

5.2 BERÄKNINGSMETOD:

6.0 Är finansiering möjlig genom de medel som anslagits under berört kapitel i den löpande budgeten?	ja/nej
6.1 Är finansiering möjlig genom överföring mellan kapitel i den löpande budgeten?	ja/nej
6.2 Är en tilläggsbudget nödvändig?	ja/nej
6.3 Skall medel anslås i kommande budgetar?	ja/nej

ANMÄRKNINGAR: Övergångssystemets budgetkonsekvenser för 1998/99 och 1999/2000 återfinns i finansieringsöversikten till förordningen om ändring av förordning nr 136/66/EEG.

ISSN 1024-4506

KOM(98) 171 slutlig

DOKUMENT

SV

03 10 15

Katalognummer : CB-CO-98-189-SV-C

ISBN 92-78-32472-8

Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer
L-2985 Luxemburg